मिति व्यपदिश्यते । तत्र 'शयिता सविधेऽप्यनीश्वरा सफलीकर्तुमहो मनोरथान् । दयिता दयिताननाम्बुजं दरमीलन्नयना निरीक्षते ॥' इत्येवोदाहरणम् । यत्त्विह 'अहो पूर्णं सरो यत्र लुठन्तः खान्ति मानवाः' इति दर्शनेन सहृदयहृदयैकवेद्यमुग्धमुग्धावस्थान-संमुग्धधिया प्रसह्य अनीश्वराद्याक्षिप्तविधवार्थाकलनमूलकः काव्यत्वाभाव इति, तदतीव मन्दम् । यत्र व्यङ्ग्यमप्रधानमेव सच्चमत्कारजनकं तन्मध्यमम् । 'राघवविरहज्वालासंता-पितसह्यशैलशिखरेषु । शिशिरे सुखं शयानाः कपयः कुप्यन्ति पवनतनयाय ॥' इति पद्ये जानकीकुशलावेदनेन राघवः शिशिरीकृत इति व्यङ्ग्यमाकस्मिककपिकर्तृकपवनतनय-विषयककोपोपपादकतया गुणीभूतमपि दुर्दैववशतो दास्यमनुभवद्राजकलत्रमिव कामपि कमनीयतामावहति । इदमुत्तमम् । यत्र व्यङ्ग्यचमत्कारासमानाधिकरणो वाच्यचमत्कार-स्तद्वाच्यचित्रम् । 'विनिर्गतम्–' इत्यादि । इहामरावतीति स्त्रीप्रत्ययकृतकामिनीत्वाध्यव-सानमूलोत्प्रेक्षा वाच्यैव चमत्कारविश्रमभूमिः । वीररसचमत्कारोऽशतया वर्तमानोऽ-प्युत्प्रेक्षाचमत्कृतिक्रोडनिलीनो नागरेतरनायिकाकल्पितकाश्मीरद्रवाङ्गरागनिगीर्णो निजा-ङ्गगौरिमेव प्रतीयते । इदं मध्यमम् । यत्रार्थचमत्कारोपस्कृतः शब्दचमत्कारः प्रधानं तच्छब्दचित्रम् । 'स्वच्छन्द–' इत्यादि । अत्र शब्दचमत्कारावलीढोऽर्थचमत्कारः क्षारा-कूपारपूरपतितगङ्गाप्रवाहमधुरिमेव न विभाव्यते । इदमधममिति दिक् ॥